

Sentencja

Obywatel państwa trzeciego nie może domagać się przyznania mu prawa pobytu wywodzonego od obywatela Unii w przypadkach, które nie są uregulowane w dyrektywie 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG i w których nie istnieje także żaden inny łącznik z postanowieniami prawa Unii dotyczącymi obywatelstwa.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. przeciwko Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sprawa C-56/11) (¹)

(Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 — Usługi przygotowawcze — Obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin — Wymogi co do momentu i treści żądania udzielenia informacji)

(2013/C 9/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Strona pozwana: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Oberlandesgericht Düsseldorf – Wykładnia art. 14 ust. 3 tiret szóste rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227, s. 1) oraz art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 173, s. 14) – Obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin – Wymogi co do momentu i treści żądania udzielenia informacji mogącego uzasadniać obowiązek informacji

Sentencja

1) Artykuł 9 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w

zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2605/98 z dnia 3 grudnia 1998 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że obowiązek dostarczenia informacji, który ciąży na podmiocie świadczącym usługi przygotowawcze w odniesieniu do odmian chronionych, powstaje wtedy, gdy żądanie udzielenia informacji odnoszące się do danego roku gospodarczego zostało przedstawione przed upływem tego roku. Niemniej taki obowiązek może istnieć w odniesieniu do informacji odnoszących się aż do trzech lat gospodarczych poprzedzających bieżący rok gospodarczy, pod warunkiem że posiadacz prawa do ochrony odmian wystosował pierwsze żądanie dotyczące tych samych odmian do tego samego podmiotu w trakcie pierwszego z poprzednich lat gospodarczych, których dotyczy żądanie udzielenia informacji.

2) Artykuł 14 ust. 3 tiret szóste rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin w związku z art. 9 rozporządzenia nr 1768/95, zmienionego rozporządzeniem nr 2605/98, powinien być interpretowany w ten sposób, że żądanie udzielenia informacji kierowane przez posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin do podmiotu świadczącego usługi przygotowawcze nie musi zawierać dowodów potwierdzających przytoczone w nim przesłanki. Ponadto okoliczność, że rolnik uprawia w ramach uprawy umownej odmianę chronioną, nie może sama w sobie stanowić przesłanki wskazującej, że podmiot świadczący usługi przygotowawcze przygotował lub zamierza przygotować do uprawy materiał ze zbioru uzyskany z uprawy materiału rozmnożeniowego danej odmiany chronionej. Taka okoliczność może jednak, w zależności od innych okoliczności sprawy, pozwolić wyciągnąć wniosek, że taka przesłanka występuje, czego sprawozdanie należy do sądu odsyłającego w zawisłej przed nim sprawie.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Pfeifer & Langen KG przeciwko Hauptzollamt Aachen

(Sprawa C-131/11) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 1443/82 — Artykuł 3 ust. 4 — Stosowanie systemu kwot w sektorze cukru — Nadwyżkowa ilość cukru stwierdzona przez władze państwa członkowskiego podczas następczej kontroli przeprowadzonej u producenta — Uwzględnienie tej nadwyżki przy ustalaniu ostatecznej produkcji w roku gospodarczym, w którym stwierdzono rozbieżność)

(2013/C 9/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf